

du Kudru iz Griž in gospodu Turnšku iz Polzele, ki sta imela pri nas na Svečnico krasen shod. Gospodoma prav lepa hvala za trud, »mi pa ostanemo, kakor smo bli, enega duha, ene krvi« — Na pustno nedeljo se je pa razgibala naša mladina. Može in fantje so uprizorili igro: »Kmet Herod«, dekleta pa: »Zakleta soba v gostilni pri zlati goski«. Fantje so svoje vloge izborno rešili. Gašpar in Matijec sta igrala tako izborno, da bolj ni mogoče. Smo se vsaj enkrat pošteno nasmejali. Tudi dekleta so svojo težko igro primeroma dobro pogodile, samo poznalo se je, da je bilo premalo vaj. Bila je častna tekma, a takrat so možje in fantje odnesli venec zmage. Ve dekleta se pa ne dajte ugnati na potu tumske in srčne izobrazbe. Poslušalcev je bilo veliko in so bili zelo zadovoljni. — »Slov. Gospodarjev« prihaja k nam 22. »Domoljuba« 2, »Glasnikov« 33, »Bogoljubi« 3, misijonistov listov 11. V misijonistično družbo je vpisanih pol stotine, v svetem letu se pa hoče nekaj družin posvetiti presv. Srcu. — Če še omenim, da smo imeli v tako mali župniji in tako kratkem času kar 5 porok in 8 krstov, je več kot dokazano, da je bil letošnji predpust zelo živahen. Smo pač fantje od fare! Živijo!

Požar pri Sv. Stefanu pri Smarju. Dne 16. februarja t. l. je v Tajnkovi hiši, stoječi blizu podružnice Sv. Janeza Krstnika v tukajšnji župniji izbruhnil požar, ki je razen te hiše upepelil celo cerkveno hišo; pri podružni cerkvi pa vso streho in deloma notranjščino zvo mika. Tudi blagodonec zvon je bil pri tej priliki poškodovan. Žalosten prizor nudi sedaj prej tako ljubeznjiva cerkveca. Skoda je ogromna. Da se mora ta starodavna podružnica popraviti, krkajo okoličani na mila srca, da jim pomagajo na ta ali drugi način. Milodare hvaležno sprejema župnijski urad Sv. Stefan (p. Smarje pri Jelšah).

Iz St. Lenarta nad Laškem. Ze dolgo se iz našega St. Lenarta ni oglasil noben dopisnik, tudi jaz bi se ne, a so me prisilili naši »vrlici« slabostojneži. Toréj, prosim nekoliko prostora v Vašem cenjenem listu: Volilna borba je za nami. Kakor vedno, tako so tudi zdaj udrihali nasprotniki po nas, našem časopisu in po duhovnikih, kar pa nam nič ni škodovalo, ampak še koristilo, ker marsikateri je še opravem času ovidel, da so temelji drugih strank narejeni iz lažljivih obljub in hujškanja proti veri in duhovščini, ter je oddal krogeljico v prvo škrinjico. Ker so tako propadli ti samostojni, da so komaj svojega generala Puelja še obdržali, zato se zdaj zaganjajo v nas in nas osebno napadajo s priimki, kakoršne zaslužijo sami. Pred volitvami je neki »Masle« trdil, da kateri je količjak poskusil vojaški stan, ta ne bo volil SLS. Zdaj lahko vidi, da je večina mož in fantov, ki so poskusili več vojaškega stanu, vojno in ujetništvo, volilo SLS. Dotičnik naj ne hodi z maslom na glavi na sonce, in naj se nikar ne ponaša s svojo vojaščino, ki je ni dalje služil kot 2 meseca, a še to v Ljubljani. Svetujemo mu, naj napram nam miruje, in rajši zapoje tisto »rebarsko pesem«: »Jutri bomo pa zganke jejl.« Pa tudi v Malih Grahovšah je en prav »olikani« samostojnež, ki menda nima drugega opravila, kakor da poštene ljudi obira, ter neti prepri in sovraštvo. Zato možje in fantje, zapomnite si te in obračunajte z njimi ob priliki občinskih volitev. Ne dajmo se vladati od takih ljudi, ki praviijo, da se petelin dobro proda, čeprav je sosedov. Stojmo trdno kakor skala in delujmo za pravično stvar. Za danes dovolj. Če pa se bo petelinček spenjal čez plot domači, dobil jih bo po krači. — Stlenartski »klerikalci«.

Iz Slivnice pri Celju. Poročil se je ugleden posestnik in naš zvesti somišljenik g. Stefan Čuješ iz Smarja pri Jelšah z gđ. Tončko Seličevno, hčerko znane Seličeve rodbine v Slivnici. Mlademu paru obilo sreče!

POROTNA ZASEDANJA.

Porotno sodišče v Mariboru.

Ubijalec.

Dne 2. t. m. se je pričelo v Mariboru prvo letošnje porotno zasedanje. Prvi dan je porota obravnavala dva slučaja. Kot prvi se je zagovarjal 24letni delavec Jakob Bezjak iz Zubovcev radi uboja. Obtožnica mu očita, da je iz maščevanja ubil Franca Feguša, ker ga je ta karal v gostilni Franca Korošca radi prepirljivega obnašanja. Jak. Bezjak je čakal na Feguša pred gostilno in ko je ta ob 4. uri stopil na cesto, ga je udaril ubijalec z ročico po glavi, da mu je zdrobil lobanjo in je nesrečnež kmalu izdihnil. Ubijalec je pred poroto priznal svoje dejanje, zagovarjal se je pa s pijanostjo in razburjenjem. Obsojen je bil na štiri leta težke ječe.

Vlom.

Radi vloma in tatvine sta se zagovarjala istega dne Avgust Punčuh iz Pirane v Istri in Jakob Fras iz Pobrežja pri Mariboru. Dne 14. decembra sta vlomila v Mariboru na Aleksandrovi cesti v trgovino Marije Naveržnik. Odnesla sta večjo množico najfinejših kož in gamaš. Orožniki in policija so tatove kmalu izsledili. Zagovarjala sta se tako, da sta zvrčala krivdo drug na drugega. Ker sta bila že večkrat kaznovana, jima je sodišče prisodilo po pet let težke ječe.

Tatinski sestri.

Drugi dan sta se zagovarjale pred poroto dve mladi tatici, Marija in Ana Kovač. Prva je stara 19, druga pa še le 14 let. Služili sta s svojo materjo pri posestniku Antonu Kohlberger v Sobru v Prekmurju. Posestnik jima je popolnoma zaupal; mladi izprijenki sta pa njegovo zaupljivost izrabili ter ga okradli. Nekega dne je namreč Kohlberger opazil, da sta obe sestri izginili, z njima vred pa je zmanjkalo tudi 35.000 dinarjev. Podal se je sam na zasledovanje ter Ano našel v Novi vasi pri Mariboru, dočim so Marijo prijeli v Varaždinu. Obe sta z ukradenim denarjem veselo živeli v družbi raznih moških. Porotniki so potrdili

krivdo tatvine in Marija je dobila 18 mesecev in Ana 6 tednov težke ječe.

Celjska porota.

Istega dne, kot v Mariboru, se je pričelo porotno zasedanje tudi v Celju.

Uboj.

Pred porotniki je stal Franc Jesenek, 19letni posestnikov sin v Bovšah pri Vojniku, ki je dne 28. septembra 1924 iz zasede ubil kmetijskega fanta Karola Podergajs, fanta Razborška pa nevarno poškodoval. Celi uboj je bil prvotno zelo zavil v temo, ker orožništvo dolgo ni moglo izslediti pravega krivca. Prvotno so zaprli pet fantov, ki so bili na porotni razpravi dne 29. novembra 1924 oproščeni. Jeseneka so še le pozneje izsledili. Pred poroto je svoj zločin priznal. Obsojen je bil na poldrugo leto težke ječe.

Smrtna obsodba.

Dne 2. t. m. je celjska porota izrekla smrtno obsodbo nad 24letnim delavcem Francem Podleskem iz Spodnjih Pohancev. Obdolžen je, da je umoril in oropal v Vojskem dne 18. oktobra 1924 Ano Klakočar, ki je stanovala popolnoma sama v samotno stoječi hiši. Po umoru je zakopal svojo žrtev v kleti med neobrezano peso. Na glavo ji je položil 20 kg težki kamen, da bi nastal sum, da je Klakočar zadela smrt vsled nesrečnega slučaja. Zdravniška preiskava in pa izropano stanovanje so dokazali, da je bila Klakočar umorjena. Sum zločinstva je takoj padel na obtoženca, ki je razprodajal nekatere oropane predmete. Priznal je, da je umorjenjo Klakočar v družbi dveh tovarišev okradel, odločno pa je tajil roparski umor. Proti njemu so pa govorili tako tehtni in odločni dokazi, da ga je porotno sodišče na podlagi teh obsodilo na smrt. Podleseka je ta smrtna obsodba hudo pretresla. Ko mu je predsednik sodišča izjavil, da je obsojen na smrt na vešalih, so mu solze napolnile oči.

Gospodarstvo.

KMETIJSKA DELA V MESECU MARCU.

Na vasi v splošnem in pri živini.

V marcu se začne odmikati nadsušljiva zima pred osvežujočo pomladjo. Pod vplivom solnčnih žarkov se je stalil sneg in začela oživljati narava. Kako dobrodejna je moč solnčnih žarkov za ves človeški rod na zemlji, se niti približno ne da povedati. Blagor tistim prebivalcem v mestih, katerih stanovanja so obrnjena na južno stran, da morejo solnčni žarki neposredno padati skozi okna in presevatii sobni zrak. Odprimo torej vrhove na stečaj zlasti pomladnim solnčnim žarkom, da pokončajo s svojim sevom razne škodljive glivice, ki so se tekom zime naselile v naših stanovanjih. Otroci še ne puščajmo bosonogih na livade, ker je zemlja v marcu še premrzla za prosto tekanje. Cestno in drugo blato spravimo na kupe, da se se scedi ter zvozimo na polje. Kdor v letošnji suhi zimi ni iztrebil gnojnične jame, hišne mlake in drugih nabiralnikov padavin, ki so bili skoro vsi prazni, je brezbrizen gospodar. Voda v neiztrebljenih nabiralnikih (palnicah) rada zasmrdi in postane nerabna.

Ob lepem vremenu spuščajmo živino čedalje več na prosto (v tekalšču), da se izprehodi, kar prija zdravju živine. V tem času začnejo živali menjati dlako. Zato jih je razen primernega snaženja s krtačo tudi zdatno krmiti, ker so za tvorbo dlake potrebne redilne snovi prav tako, kakor za mleko in meso. Na pašnike živine še ne gonimo, ker je objedanje prvih travnih klic za poznejšo rast trave škodljivo. — Glede vremena se najraje uresničuje sledeča prislovica:

Če v pustu solnce kaže svojo moč,
Prav rada mrzla je Velika noč;
In kar že zgodaj v marcu zeleni,
Pozneje se navadno posuši.

V vinogradu.

V prvi polovici marca se dovršuje rez vinske trte. Pozna rez slabi vinsko trto s tem, da se izceja trtni sok na sveži rezni ploskvi. To izcejanje utegne imeti tudi posledico, da ostanejo najbližnja očesca zaprta in ne poženo. Ko se je zemlja nekoliko osušila, začnemo kopati prvo kop. Ob tej priliki moremo gnojiti s hlevskim gnojem ali z umetnimi gnojili, ako tega nismo opravili že v jeseni. Vsled izredno milega zimskega vremena v letošnjem letu so mnogi vinogradniki prvo kop že dovršili, kar je vsekakor hvalevredno in koristno, če pomislimo, da je v lanskem letu vsled neugodnega vremena tu in tam izostala druga in tretja kop in da so nekateri večji vinogradniki z nezadostnim številom viničarskih družin takrat komaj prvo kop za silo obavili (n. pr. Osterberger v Halozah). — Vežemo locne in stavimo kolje, ki naj bo vsaj 2 m dolgo, da moremo poletne mladice brez škode za razvoj nanj privezovati. Režemo ključčke od amerikske trte na dolgot 40—45 cm ter jih polagajmo do časa cepljenja v zemljo, in sicer na neprevlažnem in ne presuhem prostoru. Tla, ki so bila v jeseni rjgolana, je poravnati in nakoliti. Ako niso premrzla in premokra moramo začeti s sajenjem enoletnih ali dveletnih cepljenk. Pri sajenju je trte 2 cm visoko zasipati s peskom ali rahlo zemljo, ker bi se sicer utegnile pripetiti, da bi se posušile.

V sadonosniku.

Mešec marec je tisti čas pred rastno dobo (vegetacijo), ko imamo v sadovnjaku navadno največ posla. Vršimo snaženje sadnega drevja, dokler ne začne poganjati. Pravilno osnaženo sadno drevje je pač najlepše spričevalo umnega sadjarja. Dokler bomo opazovali zanikernost in malomarnost v tem oziru, se ni nadejati znatnega napredka v sadjereji. Kakor sramot-

no je za vsakega poljedelca, ki pusti rasti plevel na polju, prav tako nečastno je za vsakega sadjarja, ki trpi zanemarjeno drevje v svojem sadovnjaku. Glede snaženja sadnega drevja, kakor važnih sadjarskih opravil sploh, je treba, da se posestniki sadnega drevja, ki niso strokovnjaki, dajo podučiti od večjih sadjarjev. Koliko nedostatkov se vrši v tem oziru dan na dan, se ne da povedati. Največkrat vidimo napake pri žaganju vej. Veje odžagamo tako, da izpade rana kolikor mogoče majhna. Žagati torej ne smemo pošev, marveč z rastjo veje v navpični smeri. Rane na mladem drevju, ki niso večje od 5 cm v premeru, zacelijo navadno same ob sebi, ako smo jih obrezali z ostrim nožem na rezni ploskvi. Takšni ran ni treba zamazati. Večje rane, zlasti na starem drevju, pa je treba na vsak način prevleči s cepilno smolo ali katranom, da jih obvarujemo pred gnilobo. Votline v starem drevju izstrgajmo s kakšnim strgalnikom ter zadelajmo s cementom. Mlado drevje, ki smo ga vsadili pred par leti na stalen prostor, je pregledati ter po potrebi obrezati. Če smo odstranili vse pregoste veje v mladosti, ne bo treba žagati pozneje debelih vej na starem drevju, s čemer prihranimo drevju ogromne izgube hranilnih snovi, ki so bile potrebne za prirast nepotrebnelesa in celitev ran. — Tu in tam opazimo, da gredo mlada drevesa dokaj hitro kvišku, dočim ostajajo debela šibka ter kažejo gladko, napeto kožo. Na takšnem drevju je treba pospešiti debelitev debela s primernimi rezami v skorjo. To storimo, ako prerežemo z ostrim nožem kožo na deblu v eni črti od vrha do tal, in sicer na dveh nasprotnih straneh. Paziti moramo pri tem poslu, da prerežemo samo kožo in ne ranimo lesa. Če najdemo krepko rastoče drevje, ki ne rodi, storimo najbolje, če ga precepimo s primerno sorto. V tem slučaju cepimo v razkol ali pa v zarezo. V marcu je tudi še čas za sajenje sadnega drevja. Dobro je storil tisti, ki je pripravil jame in kolje v jeseni ali tekom zime, ker bo posel sedaj lahko in hitro izvršil. — V drevsnici cepimo divjake pri tleh ali na vrhu debela. Okultante prirežimo na čepce, ako tega nismo storili v februarju. V jeseni zrigolani svet za nov drevsnični letnik zasadijo z divjaki primerne debelosti, katere bomo pozneje v avgustu očeslali na mestu.

Na polju in travnikih.

Na njivah je najprej prebrnati vso jesensko oranje. Kar ni bilo preorano pred zimo, preorjimo sedaj v pomladi, čim vreme dopušča. Ko se je zemlja nekoliko osušila, je sejati oves, letni ali jari ječmen, jaro pšenico, grašico in bob. Te setve so navadno boljše, čim ranee se posejejo. Za tem je pripravljati zemljo za koruzo in krompir. V pomladi je vselej več brnati, nego orati. Večjo korist imamo namreč, ako v jeseni globo orjemo, spomladi pa dobro branamo, kakor če v pomladi gnojimo in orjemo. Ozimino je prebrnati ali prevaljati, da pretrgamo prsteno skorjo ter s tem omogočimo pristop zraka do korenin.

Na travnikih se poslužimo travniške brane v polnem obsegu. Njeni premakljivi zobje naj okopajo vso travniško zemljo kar najtemeljitje. Izpulijo pa naj tudi vso mahovino in nadležni plevel, ki duši travo.

Na vrtu.

Na prisojnih mestih sejemo grah, peteršilj, mrkev, zeler, solato, rano zelje in ohrovt. Konec marca moremo sejati tudi pozno zelje, kartijol, paradižnike, patležan (Eierfrucht) in papriko. S sajenjem fižola, melon itd. je treba še počakati, ker so te rastline proti mrazu zelo občutljive, dočim grah prenese brez škode mraz od 4 stopinj. C. Vrtno zemljo kopajmo in gnojimo. Vrtnice, ki so prezimile na prostem odkrijemo in obrežemo.

V kleti.

Zapolnjujmo vino v sodih z vinom enake kakovosti in zračimo kleti v toplih dneh. Prvokratno pretakanje najmočnejših vin smo obavili v prejšnjem mesecu. Prazne sode žveplajmo redno vsakih 6—8 tednov, pri čemer se poslužimo zažveplalnikov, ako nimamo tankih azbestnih žvepljenih trakov, pri kojih žveplo pri gorenju ne odpada. Z drugim pretakanjem čakamo še najmanj do srede aprila, ko se začenja kletna toplina znatno spreminjati. Prepogosto pretakanje vino slabi, ker mu jemlje preveč alkohola in dišečin, od katerih je odvisna v prav veliki meri vrednost vina. Zategadelj ravnavajo slabo vinske trgovine, ki vina vsled pomanjkanja primerne posode prelivajo često iz sode v sod, bodisi zato, da jih morejo držati v zapolnjenih sodih ali pa, da dobijo kletni prostor za druga vina. Iz tega je tudi umevno, zakaj so stara vina, četudi drugače brezhibna, glede alkohola revnejša, kakor so bila v svoji mladosti. Ako nam je vino po prvem pretakanju porjavelo, ga čistimo z želatino ali rastlinskim ogljem (eponitom, enokarbonom). Da se napaka ne ponovi, mu dodamo obenem 3—5 g natrijevega bisulfita na 1 hl.

V čebelnjaku.

Čim nastane toplo vreme in se dvigne temperatura v sencu na + 8° C, se čebeliče podajo v naravo, da se očistijo. Da solnčni žarki pregledaj ne zvbijo čebeliče na plan, je treba žrela panjev obsenčiti, kajti v mrzlem zraku na prostem pod + 7° C bi čebelič otprnile in umrle. Čebeli, ki se zvečer, ko so se vrnile od trebitve v panj, dolgo časa ne morejo umiriti, ali ki tekajo nemirno po bradici so najbrž brez matice. Če nimamo matice v rezervi, bo treba misliti na združenje, ko bo kazal toplomer nad + 8° C. Ponač več odletajo in umirajo na prostem bolehne in ostarele čebeliče. Zato nas naj ne vznemirja, ako najdemo pred panji ali na dnu panja nekaj desetih mrtvecev. Je to pač naravni pojav normalnega izumiranja, če pomislimo, da v času napornega dela čebelič delavke žive k večjemu dva meseca. Ob lepem vremenu odstranimo mrtvece in mel

grebljico, ali pa izvlečemo in očistimo oljnato lepenko, ki smo jo pri vzmljenju dali na dno panja. Mrtve čebele pregledajmo pazno, dali se med njimi ne nahaja morda tudi matiča. Če imajo čebela malo ali celo nič obnizine, naj se natrosi na sat pristna pšenična, ržena, bobova ali grahova moka ter naj se postavi pred čebeljak, da se morejo čebela poslužiti tega surogata za prehranjevanje zalege. Če primanjkuje medu, naj se čebela v toplih dneh krmijo s toplo sladkorno raztopino, odnosno z razredčenim medom, v mrzlih dneh pa s pokladanjem kandira v koščkih. Če bi čebela trpele žejo, kar se pozna po debelih zrnatih strnjene medu v melu se v mrzlih dneh, ko čebela ne morejo izletati, lahko napoji čista gobica in potisne do gnezda. V toplem času pa naj se postavi pred čebeljak koritice z vodo, na kateri naj plavajo deščice, da bi čebela ne utonile.

V marcu kmečko delo se začneja
V vinogradu, v vrtu in na njivi;
Solnce nad naravo se razpenja,
Svet v pomladni se bujdi milini.

Vekoslav Štampar.

Naravoslovni podatki. Državni kmetijski kemični zavod v Mariboru želi naslednje podatke: Spomladi naj se ugotovi, kdaj pridejo: *Sturnus vulgaris* (škorec), *Chelidon rustica* (kmetiska lastavica z belim grlom), *Ciconia ciconia* (storklja), *Cuculus canarus* (kukavica) in *Scolopax rusticola* (kljunač) same ali pa nekaj ptic v malem številu. Kdaj so se pojavile ptice v jatah in kdaj so se trajno naselile. Na katero stran so jate odletavale, to je, proti severu, iztoku ali zapadu. Za kljunače naj se javi, kdaj se je pojavil in kdaj je odšel. Če je ostal trajno in če je gnezdil. Za kukavice naj se javi, kdaj se jo je prvič zapazilo in kdaj je prvič zakukala.

Mariborski tržni dan. Dne 28. februarja je bil mariborski trg zelo dobro preskrbljen, toda srednje obiskan in tudi prodalo se ni mnogo. Bilo je 66 slaninarjev, ki so prodajali svinjino po 25 do 35, slanino po 22 do 30 in drob po 15 do 20 dinarjev; domači mesarji so prodajali govedino po 15 do 20, teletino 17 do 20, svinjino po 18 do 22 in ovčje pa po 15 dinarjev kg, v mestni mesnici pa so prodajali govedino po 15, teletino po 18 in svinjino po 22 dinarjev kg. Perutnina. Bilo je je samo okoli 200 komadov, cene so bile kokošem 25 do 60, racam in gosim 60 do 100, puranom pa 100 do 125 dinarjev komad. Domači zajčki so se prodajali po 10 do 50 dinarjev komad. Krompir, sadje, zelenjava in druga živila. Krompir so prodajali po 10 dinarjev mernik (7½ kg), čebulo po 3 do 6 dinarjev venec. Zeljnatel glave, ohrovti in salata 2 do 6 dinarjev komad, kisló zelje 3.50, kislá repa 2 dinarja kg, jabolka 2 do 6, bruske 10 do 20 dinarjev pg, jajca 1.25 do 2, limone 0.75 do 1.50, pomaranče 1 do 2.50 dinarjev komad, fige 6 do 10 dinarjev venec. Lončena in lesena roba se je prodajala po 0.50 do 1.60 dinarjev komad. Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, dne 26. februarja (pepelnica) je samo en kmet pripeljal en voz sena, v soboto pa je bilo 7 vozov sena in 12 vozov slame na trgu. Cena je bila senu 75 do 85, slami pa 50 do 65 dinarjev 100 kg.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš bo na cvetno nedeljo v dvorani okrajnega zastopa z diplomami in denarnimi nagradami odlikovala šest vinčarjev svojega okraja, ki razumno in skrbno že od 30 do 44 let obdelujejo vinogradno posestvo. Natančnejši razglas se bo sledil. Pri tej priliki podružnica tudi naznanja svojim udom, da se je rok za naročitev galice v trgovini Klajnshek in Penič, Vetrinjska ulica 9, podaljšal. Za kg je treba 2 D naprej položiti.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignalo se je: 5 konj, 2 bika, 67 volov, 124 krav in 1 tele. Skupaj: 199 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejm dne 21. februarja 1925 so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 10.50 do 11.25 D, poldebili voli 8.75 do 10 D, plemenski voli 8—8.75 D, biki za klanje 8—8.75 D, klavne krave debele 9.50—11.25 D, plemenske krave 7—8.25 D, krave za klobasarje 3.75—6.25 D, mólzne krave 7.25—9.50 D, breje krave 7.25—9.50 D, mlada živina 8.75—9.75 D. Prodalo se je 67 komadov.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 27. februarja 1925 se je pripeljalo 73 svinj in 1 koza; ce ne so bile sledeče: Mladi prašiči 7—9 tednov stari komad 150—200 D, 3—4 mesece stari 300—375 D, 5—7 mesecy stari 500—625 D, 8—10 mesecy stari 750—875 D, 1 leto stari 1150—1375 D; 1 kg žive teže 12.50—13.75 D, 1 kg mrtve teže 16.25—17.50 D. Prodalo se je 50 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 18—20 D, II. vrste 16—17.50 D. Meso krav, telic bikov 15 D, telečje meso I. vrste 20 D, II. vrste 17.50 D. Svinjsko meso sveže 15—30 D.

ZITNI TRG.

Trgovina z žiti in poljskimi pridelki ni postala nič živahnejša. Izvoza ni, prodaja se edino to, kar porabijo naša mesta in pasivni kraji, kjer se pridelava manj živeža, nego ga prebivalstvo porabi. Izgleda, da je izvozna trgovina za letos povsem prenehala, ker so nas v inozemstvu izpodrinili drugi konkurenti, predvsem Amerika, ki pridno izvažva v Evropo žito, moko in otrobe. Naš izvoz je predvsem omejlja visoka valuta; kmetovalci, predvsem oni v Banatu in Slavoniji sicer omejitve izvoza ne občutijo, pač pa naša mlinska industrija, ki ima še precej zalog nakopičenih, prodaja jih pa sedaj v zgubo.

Cena žitu je pričela na žitnem trgu v Novem Sadu padati. Padec se zlasti pozna pri pšenici, dočim je edino oves oddržal svojo ceno, ker ga radi slabe lanske

žetve kmetje kupujejo za seme. Cene ostalim poljskim pridelkom so v državi zelo različne. Ravna se po oddaljenosti kakega kraja od večjega trgovskega središča, kot na primer Maribor. Kmetovalci, ki stanujejo v bližini mesta, lahko svoje pridelke dosti dražje prodajo, kot oni, ki so oddaljeni ter so pri prodaji navezani na posredovanje trgovcev, ki hočejo seveda tudi zaslužiti.

Za trgovino z žitom in poljskimi pridelki, katere dovažata kmet naravnost v mesto, je najbolj ugodna okolica velikih mest, kot sta Zagreb in Beograd. Pri takih mestih pride v prvi vrsti v poštev vrtnarstvo, potem šele navadno poljedelstvo. Tudi okolica naših mest, predvsem Ljubljane in Maribora, obilo poplača kmetu trud, ki ga je imel z gojitvijo zgodnje zelenjave, katero v mestu drago proda. Splošno cela Slovenija ne prihaja v pridelovanju žita v poštev, ker jo daleč prekose druge, ugodnejše ležeče pokrajine. Pač pa pridelava Slovenija največ krompirja in fižola, katerega celo izvažva. — Izvozna sezona za naš krompir in fižol je v jeseni in po zimi, na spomlad so zaloge že izžpane. Iz Slovenije se izvažajo živila predvsem v Italijo in Avstrijo.

Cene žitu so sledeče:
Pšenične, bačke 455—460 D za 100 ko, sremske 450—455 D.
Oves, bački 300—310 D, južno-srbski 200 D.
Ječmen 350 D.
Koruza, takojšnja dobava 190—195 D, sremska 192—200 D. Dobava za april—maj 200—210 D.
Moka, nularica 650—670 D.
Otrobi, v vrečah 160—170 D.

Poverjenikom Hmeljarskega društva za Slovenijo. Savez Hmeljarskega društva v Zalcu, ČSR, nam piše: »Drugi mednarodni zbor srednjeevropskih hmeljarjev v Zalcu dne 15. 8. 1924 je med drugim tudi sklenil, da obsoja vsako predprodajo hmelja. Ker se že sedaj čuje o preprodaji hmelja, vas pozivljamo, da tudi v vašem okolišu svari hmeljarje pred preprodajo hmelja ter povdarite veliko škodo, katero povzročuje predprodaja na hmeljsko kupčijo vobče. Savez utemeljuje to svarilo v posebni okrožnici na hmeljarje svojega okoliša takole: »Bogati letini m. l. zamore slediti «ušivo» leto s slabjšo letino. Ker je lanski pridelek že skoro prodan po še zadovoljivih cenah, brez da bi bile čehoslovaške in nemške pivovarne napolnile svoja skladišča, je upati, da bodemo v tekočem letu imeli tudi lepe cene. Lanske predpode so povzročile, da je cena padla na 1600—1800 čK za 50 kg. Pivovarne, katere so bile krite s predprodanim hmeljem, niso namreč posegle v kupčijo, kar je povzročilo padanje cene. Svarilni zgleđ nam dajata leti 1911. in 1918. V predprodaji se je leta 1911. plačalo 60—100 čK, pozneje je pa cena poskočila na 450 čK. Leta 1918. se je predprodani hmelj plačeval po 170—200 čK, pozneje pa po 600—650—800—1000 čK za 50 kg. Hudo oškodovani hmeljarji so se zatekli k Savezu in ga naprošali pomoči, katera se jim tudi ni odrekla. Znaprej pa se Savez ne bo več vtikal v take kupčije in bo prepuščal oškodovane hmeljarje svoji usodi. Hmeljarji-Savinjčani, upoštevajte tudi vi besede Saveza Hm. dr. v ČSR. — Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Zalcu.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 60 do 61 dinarjev, francoski frank 3.15 dinarjev, nemška marka 14.65 dinarjev, italijanska lira 2.50 dinarjev, čehoslovaška krona 1.85 dinarjev in 100 avstrijskih kron 8 para. V Curihu znaša vrednost dinarja 8.30 centimov.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 15. svečana 1925 se je preselil g. Adolf Salberger, ki je bil tukaj prihljubljen odvjetnik, v Ljutomer. Želimo mu, dasi ni bil naš somišljenik vse najboljše ter ga Ljutomerčanom toplo priporočamo. Tukaj v St. Lenartu v Slovenskih goricah izvršuje njegove posle naš verni somišljenik g. notar Fran Štupica, dokler ne bo otvoril drugi odvjetnik pri Sv. Lenartu odvjetniške pisarne.

Sv. Ana v Slov. gor. Naše Kat. prosvetno društvo je imelo dne 22. svečana svoj občni zbor. Na dnevnem redu je bila volitev novega odbora, več govorov in deklaracij ter tri kratke igre: »Vse naše«, »Luknja v namiznem prtu« in »Izgubljena stava.« Ker nam je deželna vlada za Slovenijo prepovedala imeti naše prireditve v šoli, smo se obrnili na našega somišljenika župana g. Krambergerja, ki nam je blagohotno odstopil prostor. Kljub skrajno slabemu vremenu je bila udeležba sijajna. Ker smo si lani dali napraviti lep nov oder, ki je bil pripravljen samo za šolo, smo primorani misliti na zidavo Društvenega doma. Naša katoliško misleča mladina se živahno giblje na polju prosvetnega dela. Iskrena želja vseh za našo mladino čutečih faranov je, da si bode naša mladina s tem postavila vekotrajn spomenik na skrajni meji naše domovine, ki še bo našim potomcem kazal naše delo. V imenu odbora ti kličem, draga mladina anovska: Le po začrtani poti naprej do slavne zmage! Bog živil!

Ormož. Dopisnik »Domovine« grdo laže, da so 17. januarja popivali fantje in dekleta od Sv. Bolfenka. Menda je bil sam pijan, da je tako slabo videl. Tudi šteti ne zna. Namesto 12 Orlov, jih je naštel samo 4.

Špitalič pri Konjicah. Pri volitvah dne 8. februarja sem bil predstavnik prve škrinjice. Kakor drugod, smo dobro odrezali tudi v Špitaliču. Prva škrinjico tri manj kakor trikrat več, kot četrtá, demokratska. Ta poraz strašno peče naše vsemogočne demokratije. Zdjaj trgajo mene po svojih listih, češ, »lep klerikalec ta Alojz Paučič, ki je predstavnik prve škrinjice, obenem je pa namestnik pri osmi, nemški škrinjici.« Izjavim, da nisem nikdar in nikomur obljubil ali se podpisal za na-

mestnika pri nemški škrinjici. Kdor trdi nasprotno, ga imenujem javno nesramnega lažnjivca! Alojz Paučič, posestnik.

Šmiklavž pri Slovenjgradu. Pri volitvi v narodno skupščino se je naša šmiklavška občina sijajno obnesla. Vkljub snegu in dasi je naša občina raztresena po visokem gorovju in da smo volili v sosedni občini v Podgorju, se je iz naše občine od 122 volilcev volitve udeležilo 101 volilec in upamo, da so vsi volili SLS. Ostali so doma večnoma samo zelo stari in bolni možje. Starejše in bolj slabotne volilce smo dali trikrat na volišče peljati. Srčan hvala g. trgovcu Vrečkotu, da je dal volilce prevajati na volišče. Ziveli naši vrlji šmiklavžki možje in mladeniči!

Dobrna. Velika čast nas je zadela: Gospod dr. Korošec nas je obiskal predzadnji petek in soboto. V družbi z g. Izidorjem Cankarjem si je ogledal naše slavné toplice, se kopal in svojo veliko radost izrazil nad dobrnsko vodo.

St. Vid-Grobelno. Nedeljska predstava »Pri Hrastovih« je uspela zelo lepo. Soba polna, gledalci in blagajne zadovoljna. Ponovi se v nedeljo, dne 8. marca, ob istem času in cenah. Na veselo svidenje!

St. Vid pri Planini. Dne 16. februarja se je poročil vrl mladenič Alojz Tovornik z gđ. Matildo Zakošek iz Zagorja. Bil je več let navdušen ter spreten načelnik tukajšnjega orlovskega odseka. Ob tej priliki so zavedni svatje darovali 310 D za tukajšnji odsek, za kar jim bodi izrečena najsrčnejša zahvala.

Bučje pri Kozjem. Nekdo je poslal dva dopisa iz naše župnije v »Jutro«. Iz vsebine zadnjega dopisa iz dne 21. februarja t. l. v »Jutru« je posneti, da dotično dopisunče niti ne ve, da se nahaja v naši državi tudi zakon o volitvah poslancev v narodno skupščino. V »Jutru« toži, da sta g. župnik in g. župan z grožnjo silila tukajšnjega organista na volišče. Ako ne gre, bo ob službo. Odgovarjati na to ni vredno. Prvič, ker je to podlo izmišljena laž, drugič pa, ker naš organist sploh za stalno te službe sprejel ni, ter tudi ni za sprejem v to službo prosil, pač pa on iz človekoljubnosti in radevolje to službo začasno opravlja. Gospod dopisnik! Na svello v vašim imenom, da se vas lahko kaznuje po zakonu, v nasprotnem slučaju se lahko zgodi, da se bo moral urednik »Jutra« pred sodiščem zagovarjati. Nadalje se dopisnik »Jutra« nehoté zgraža, zakaj je dobila SLS, na našem volišču 190 glasov, demokrati pa samo 4 glasove. Za omenjeno žalostinko povemo dopisniku »Jutra« na uho sledeče: Demokratska stranka je dobila pri nas toliko glasov, to je 4 in, da SLS samo 199, smo krivi mi pristaši SLS. Kajti, ako bi vsaj malo bolj energično agitirali, bi ne dobili demokrati pri nas niti 4 glasov, pač pa bi dobila naša SLS sploh vse glasove. Toliko o terorju SLS na Bučah. G. dopisniku »Jutra« pa ključmo: še na svidenje!

Sv. Rupert nad Laškim. Dragi mi »Slovenski Gospodar«, prvič se zopet oglasimo, da malo pokramljamo s teboj in ti sporočamo nekaj novic. Volitve so se tukaj pri nas sijajno obnesle. Žerjavovec dr. Roš se je tukaj mnogo trudil za svoje volilce, a je komaj dobil ubogih 6 glasov. S to breco je bil tako nevoljen, da mu je skoro sape zmanjkalo ter mrmral neke čudne doktorske kvante. Še bol smeha vredna pa je tukajšnja slabostojna barčica, ki se je čutila popolnoma varna na tukajšnjem političnem morju. A, ko je pa zapazila, da so ji dali Sentrupercani in Sentlenartčani skupaj samo ubogih 68 glasov, se je tako prestrašila, da so ji od strahu in jeze skoro popokala vsa jadra. Milo je bilo videti njenega krmilarja »Spilaučevega Jakca«, kako je tužno in klaverno hodil po St. Lenartu. Najbolj ga pa je to bolelo, ker je že lansko leto zgubil volilno pravico. Jakec, ne žaluj preveč, saj ravno tvoj glas bi nič ne pripomogel. Le znani »ekskminister« Kozuhov Korl v Kamnih pri Malibrezih in pa Obrez ter še par drugih nazadnjakov je izvršilo svojo slabostojno dolžnost. Le samo Janez Pertinač iz Olešč, pd. Pušni Janezek je še imel nekaj korajže, češ, kaj pomaga, če bo dobil dr. Korošec največ glasov, pa bomo vsi drugi skupaj stopili, pa ga bomo lepo in čisto pohodili. Eh, Janezek, to si se pa zopet močno opeknel na svoji pameti. Celi mariborski volilni okraj je dal Slovenski ljudski stranki 52.678 glasov, a vse druge stranke skupaj pa komaj 47.017 glasov. Med njimi je naših 266, ki so vam slabostojnejši veliki trn v peti. Tebi Spilaučev Jakec pa želimo, da bi se kaj kmalu potolažil. Kozuhovemu Korlu pa, da bi se mu polegla slina, ki jih moral zdaj toliko požreti. A Pušnemu Janezu pa malo boljše pamet. Zivela Slovenska ljudska stranka! Zivel dr. Korošec!

Sv. Rupert nad Laškim. Pri nas je v Malibrezih umrl Anton Rejc, mož, ki si zaslužil, da se ga v »Slovenskem Gospodarju« spomnimo. Prišel je semkaj iz Kranjske, kupil malo posestvo, a z nenavadno pridnostjo si je ob strani vrle žene in s pomočjo dobrih otrok pripravil lepo premoženje in čedno hišo. Bil je veren krščanski mož in ves čas nadvse vnet pristaš naše Ljudske stranke, za katero je ob vsakih volitvah agitiral z obudovanjem vredno navdušenostjo. Že na smrt bolan je hotel na vsak način 8. februarja na daljno volišče k Sv. Lenartu, a njegove ure so bile že stete, dne 13. februarja je izdihnil svojo blago dušo. Njegov pogreb je bil veličasten; velika množica ljudstva ga je spremljala na zadnji poti, domači gospod župnik mu je ob odprtem grobu govoril zasluženo slovo! Počivaj v miru vrli krščanski, slovenski mož, dal Ti Bog mnogo enakih naslednikov! — Splošno veselje je zavladalo po celi fari, ko smo zopet dobili našega ljubega »Slovenskega Gospodarja«. »Domovina«, ki prihaja semkaj usiljena v par izvodih, nima bralcev, ker se je vsak pošten človek sramuje. — V nedeljo, dne 15. februarja so se fantje v Kocmanovi gostilni do krvavega stepila Fantje, proč z litrom in nožem, vzamite rajše v roko krasno, vam namenjeno knjigo: Fantič, le gor stan!